

Intimne zgodbe v družbeno prelomnem času

Mladi levi Mednarodni festival letos sedemnajstič z angažiranim programom – Pestra slovenska udeležba

Pred desetimi leti je festival **Mladi levi** v organizaciji Zavoda Bunker odprl Staro mestno elektrarno, ki jo je Bunker dobil v upravljanje. Eden najlepših revitaliziranih prostorov industrijske dediščine je postal vitalno prizorišče domače gledališke produkcije. Letos bodo z odprtjem festivala zaznamovali vse ključne postaje v zadnjih desetih letih.

MAJA MEGLA

Odprtje festival bo v soboto, 23. avgusta, na ploščadi Stare mestne elektrarne – Elektro Ljubljana, otvoritveni dogodek pa so pripravili skupaj z ustvarjalci, ki imajo v Stari mestni elektrarni svoj domicil. Oblikovan bo koncertno in deloval kot proslava. Režijo so zaupali kolektivu Beton Ltd., med številnimi nastopajočimi pa so tako glasbeniki kot tudi performerji (Irena Preda, Polona Janežič, duo Silence, Tomaž Grom, Primož Bezjak, Katarina Stegnar, Leja Jurišič, Teja Reba idr.).

Ob deseti obletnici delovanja Stare mestne elektrarne so doslej zabeležili več kot 1500 izvedenih predstav 200 različnih skupin, 15 različnih festivalov in okoli 130.000 obiskovalcev. Za izvedbo letošnjega festivala Zavod Bunker nima več evropskih sredstev, s katerimi so razpolagali zadnja tri leta (razpis je namreč ukinjen), zato imajo proračun pol manjši in znaša okoli 120.000 evrov. Z razpoložljivimi sredstvi so vseeno nadaljevali usmeritev, ki ji programsko sledijo tudi čez leto, to je z izborom takšnih performativnih umetnosti, ki so prepletene z drugimi področji, kot je kulturna vzgoja ali okoljevarstvo. »Živimo v času nesorazmerij v družbi, ki se poglobljajo, kriznih žarišč po svetu je vsak dan več, opazna je kriza vrednot. Za nami je veliko protestov, spremenilo pa se ni prav veliko. Vizije za naprej ni,« pravi direktorica Zavoda Bunker Nevenka Koprivšek in dodaja, da se vsa ta nelagodnost izraža tudi

v aktualni umetniški produkciji, ki so jo odbrali v programu festivala. Zgodbe so pogosto osebne, intimne, ljudje v njih pa se soočajo s kompleksnostjo prelomnih obdobj in se posvetijo posamezniku. Pristopi so pogosto dokumentarno raziskovalni, kar ni nekaj novega, je pa opazen preporod tega žanra. Poleg sodobnogledaliških predstav bodo od 23. do 31. avgusta na festivalu tudi participatorni projekti in instalacije, okrogle mize, delavnice in projekcija filma.

Aktivno in dokumentarno

V desetih festivalskih dneh se bo zvrstilo dvanajst predstav in tudi delavnica o zgodovini dokumentarnega gledališča, delavnica o teorijah in plesnih analizah, predavanje in okrogla miza o pasteh participatornosti v umetnosti (z uvodnim predavanjem Maje Hawlina). Kakšne predstave se obetajo in od kod prihajajo umetniki?

Kate McIntosh je novozelandska umetnica, ki živi v Belgiji. Imela bo interaktivno instalacijo *Worktable*, nekakšno participatorno predstavo v štirih sobah, ki si jo bo vsak gledalec ustvaril sam. Odprta bo vsak dan več ur.

Skupina *hellolearth* bo prispevala instalacijo *Re-Street*. Gre za danski kolektiv, ki bo na podlagi raziskave v soseski Tabor preimenoval ulice.

Švicarska režiserka Corinne Maier je s predstavo *Past is Present* predstavnica dokumentarnega gledališča. Naredila jo je skupaj z bangladeškimi filmskim režiserjem in govori o sodobnih družinah, ki so raztreščene po svetu.

Maik Lond prihaja iz Estonije. V solo predstavi *10 Journeys to a Place Where Nothing Happens* se spopada z brezposelnostjo, prekernostjo in realnostjo družbe, v kateri živi.

Argentinec Mariano Pensotti v predstavi *Sometimes I Think, I Can See You* vključuje elemente filma. Štirje pisatelji bodo v javnem prostoru v svojem slogu popisovali dogajanje okoli njih, besedilo pa bo izpisano na ekranih. Vsak mimoidoči lahko postane protagonist

njihove zgodbe.

Gledališka skupina SKaGeN iz Nizozemske je v predstavi *Bigmouth* naredila kolaž pomembnih govorov iz zgodovine in sedanjosti, v katerih izgubimo sled, kdo je besede izrekel, kdaj in zakaj, katere so iz preteklosti in katere iz sedanjosti, saj se slišijo enako aktualne.

Argentinka Lola Arias je v predstavi *Mi Vida Después* povabila igralce, ki so se rodili v 70 in 80 letih, na odru pa so odigrali svoje starše in njihove življenjske zgodbe. Predstava je na meji med fikcijo in realnostjo.

Tudi nekaj slovenskega

Na programu je tudi Betontanc s predstavo *Pista sveta*, ki se je premierno zgodila letošnjega junija. Režiser Matjaž Pograjc se v predstavi vrača k fizičnemu gledališču. Gre za zgodbo o kolesarju in detektivko o razreševanju njegove smrti.

Tehnoburleska z naslovom *Tatovi* podob je nastala v okviru slovenskega zavoda Emanat. Je politično, socialno in družbeno kritična predstava.

Performerka Katarina Stegnar se v predstavi *Dvojna igra osredotoči* na posameznika, ki si sicer želi sprememb, a še vedno se postavlja vprašanje, koliko je zanje pripravljen v življenju tudi plačati.

Nekaj gostov je tudi že starih znancev festivala. Španec Roger Bernat je že gostoval na Mladih levih. Njegov projekt *Numax-Fagorplus* je participatoren in v njem postanejo obiskovalci tudi soustvarjalci predstave. Tudi Francoz Philippe Quesne se je v Ljubljani že predstavil. Tokrat gostuje s predstavo *Campo: Next Day*, na oder pa je postavil otroke.

Milo Rau nas je obiskal lani, letos pa je prispeval dokumentarni film *Die Moskauer Prozesse* o sodnem procesu zoper *Pussy Riot*. Sprašuje se, kje so meje verske in umetniške svobode.

Dodali bi le, da je tudi letos vstop na dogodke prost, organizatorji pa zbirajo prostovoljne prispevke.

Page: 17

Reach: 157000

Country: SLOVENIA

Size: 509 cm2

2 / 2

